

eigenlijk niet geïnteresseerd in de economische dimensie. Het komt hem zeer gelegen dat hier de vermindering van statusmogelijkheden zonder morren wordt aanvaard, want hij kan dan gaan betogen dat daardoor de druk op de politieke en religieuze dimensie wordt vergroot, hetgeen leidt tot de schepping van meer statusmogelijkheden in die sferen.

Politiek ligt het al heel simpel: er zijn significant meer lokale partijen vertegenwoordigd in de Urker gemeenteraad dan in de drie vergelijkbare gemeenten. Prachtig natuurlijk, alleen: het totaal aantal posities met een hoge statuswaarde verandert er niets door, daar de omvang van de gemeenteraad niet met het aantal aan de verkiezingen deelnemende partijen stijgt. Helaas, deze overweging wordt niet door onze auteur gemaakt. In de kosten-baten afweging komt zij niet voor (200-202). De lezer vraagt zich dan ook af of er niet meer te halen zou zijn uit de politieke dimensie als hij ziet dat de auteur concluderend niet verder komt dan '... dat op Urk het creëren van nieuwe politieke (plaatselijke) partijen in sterkere mate dan voor de andere plaatsen plaats vindt'. Zijn tabel 3 (201) zou dit leren. Afgezien van een hinderlijke incongruentie tussen de tekst van de paragraaf en het bijschrift bij het tabelletje (de tekst spreekt van 'partijen in de gemeenteraad', het bijschrift van 'het aantal partijen bij de gemeenteraadsverkiezingen') zit er nog een tegenspraak in het betoogde. Uit het tabelletje is namelijk af te leiden dat er sinds 1946 maar één lokale partij (of lijst!) moet zijn bijgekomen, naast één landelijke (zonder dat D.H.H. dit aangeeft mag men aannemen: het GPV). Zó overdreven is dus na de oorlog de politieke creativiteit niet geweest. Was het nu werkelijk zo moeilijk om namen, doelstellingen en behaalde percentages van de stemmen van de betrokken partijen te vermelden, om aan te geven hoeveel Urkers iets verwachtten van lokale partijtjes, en waarop die verwachtingen zich concentreerden? De auteur laat er niets van zien;⁶ hij wil n.l. zonder enig verband te leggen met de politieke dimensie snel doorstoten naar zijn voornaamste onderwerp, de religieuze.

Deze behandelt hij in de belangrijkste en tevens langste paragraaf: 'Status in de religieuze sfeer' (202-208). Hierin biedt hij eerst een vluchtige schets van de organisatie van protestantse gemeenten, geleid door een kerkeraad. Naast de voorganger(s) maken ook leken als ambtsdragers hiervan deel uit: ouderlin-

6. Hoewel in Nederland de verkiezingsuitslagen per stembureau geregistreerd worden, waardoor allerlei verschijnselen op microniveau bestudeerd kunnen worden, verzuimt de auteur na te gaan welke landelijke partijen op Urk stemmen aan de lokale partijen moeten afstaan, en waar dus de ambities in de politieke dimensie geconcentreerd zijn.